

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

13 - 19 червня
Григоріанський календар
(Новий стиль)

Зміст

Етапи розважань	2
13 червня	3
14 червня	7
15 червня	11
16 червня	14
17 червня	18
18 червня	21
19 червня	25
Що таке Журнал Скинія?	28

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

13 червня

Неділя 3

Рим 5, 1-10

Мт 6, 22-33

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 5, 1-10

Браття, оправдані ж вірою, ми маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через якого ми вірою одержали доступ до тієї ласки, що в ній стоїмо і хвалимося надією на славу Божу. Та й не тільки це, але ми хвалимось і в утисках, знаючи, що утиск виробляє терпеливість, терпеливість - досвід, а досвід - надію. Надія ж не засоромить, бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний.

Христос бо, тоді як ми були ще безсилі, у свою пору, помер за безбожних. Воно навряд чи хто за праведника вмирає; бо за доброго, може, хтось і відважився б умерти. Бог же показує свою до нас любов тим, що Христос умер за нас, коли ми ще були грішниками. Отож, тим більш тепер, оправдані його кров'ю, ми спасемося ним від гніву. Бо коли, бувши ворогами, ми примирилися з Богом смертю його

Сина, то тим більше тепер, примирившись, спасемося його життям.

Євангеліє від Матея 6, 22-33

І сказав Господь: «Світло тіла – око. Як, отже, твоє око здорове, все тіло твоє буде світле. А коли твоє око лихе, все тіло твоє буде в темряві. Коли ж те світло, що в тобі, темрява, то темрява – якою ж великою буде!

Ніхто не може двом панам служити: бо або одного зненавидить, а другого буде любити, або триматиметься одного, а того знехтує. Не можете Богові служити – і мамоні. Ось чому кажу вам: Не турбуйтеся вашим життям, що вам їсти та що пити; ні тілом вашим, у що одягнутись. Хіба життя не більш – їжі, тіло – не більш одяжі. Гляньте на птиць небесних: не сіють і не жнуть, ані не збирають у засіки, а Отець ваш небесний їх годує! Хіба ви від них не вартісніші? Хто з вас, журячись, спроможен додати до свого віку хоч один лікоть? І про одяжу чого ж вам клопотатись? Гляньте на польові лілеї, як ростуть вони: не працюють і не прядуть. Та я кажу вам, що й Соломон у всій своїй славі не вдягався так, як одна з них. І коли зілля польове, яке сьогодні є, а завтра вкидають його до печі, Бог так одягає, то чи не багато більше вас, маловірні? Отож не турбуйтеся, промовлявши: Що будемо їсти, що пити й у що зодягнемось? Про все те побиваються погани. Отець же ваш небесний знає, що вам усе це потрібне. Шукайте перше Царство Боже та його справедливість, а все те вам докладеться.»

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє каже нам про око як про світильник тіла. Око відбиває світло, яке мешкає в серці. І якщо серце затемнене, око це покаже. Тому що око дивиться на реальність довкола, але бачить її так, як трактує серце. Тоді око буде бачити нечітко.

Око є не лише одним із п'яти відчуттів, які дозволяють реальності ввійти в людину. Воно також є органом (як фізичним, так і духовним), з якого виходить світло чи темрява, які мешкають усередині. Світло й тінь, які проектується на все, що оточує. У кому живе мир, той зуміє побачити нагоди до справ миру довкола. У кому ж мешкає війна, той нічого крім війни й не побачить.

Хто керується добром, зможе видобути з ближнього приховане добро – попри тверду шкарлупу, з якою може зіткнутися на початку. І навпаки, хто повний гіркоти та злоби, зустрінатиме кожного як ворога.

Ми відповідальні за те, що поширюємо: світло чи темряву. А поширюємо ми те, чим переповнене наше серце. Інакше не буває. Навіть якщо іноді ми тішимося ілюзією, що вистачить начепити фальшиву посмішку на обличчя, щоб поліпшити ситуацію.

Ісус сказав: *Я – світло світу!* Ось чим маємо наповнювати себе, а також тим усім, що свідчить нам про Нього.

Коли ми йдемо на пляж, маємо позбутися важких одєжин, цілого вороху речей, які виглядають привабливо, а насправді оманливо. Маємо позбутися усього того, що стримувало б нас, аби підставити шкіру сонцю, яке світить для нас. Тому сонцю, якому Бог каже світити на кожну людину, праведну й несправедливу. Щоб у серці світло перемогло темряву. Тоді ми побачимо світ іншими очима, в іншому світлі. Просімо в Господа благодаті вміти оберігати своє серце та бачити свою темряву, щоб виставити її на Боже світло. Обмий мої очі твоїм Словом і твоєю благодаттю, щоб через них увійшло в мене твоє світло.

14 червня

Понеділок

Рим 9, 18-33

Мт 11, 2-15

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 9, 18-33

Браття, отож, кого він хоче, того милує, а кого хоче, того чинить затверділим. Скажеш, отже, мені: «Чому ще хтось докоряє? Хто бо спротивиться його волі?» А хто ти такий, чоловіче, що сперечаєшся з Богом? Хіба виріб із глини скаже тому, хто його зробив: «Навіщо зробив еси мене так?» Хіба ганчар не має над глиною влади, щоб із того самого місива зробити одну посудину на честь, а другу на нечесть?

Коли ж Бог, хотівши показати гнів свій і виявити свою силу, зносив з великим довготерпінням посудини гніву, що вже були готові на погибель, щоб виявити багатство своєї слави на посудинах милосердя, котрі він наперед приготував на славу, -на нас, яких покликав не тільки від юдеїв, а й від поган, - як і в Осії він говорить: «Назву не мій народ моїм народом, і нелюбу - улюбленою. І на тім місці, де було їм сказано: «Ви - не мій народ!», там їх назвуть синами Бога живого.»

Ісає ж про Ізраїля проголошує: «Хоч би число синів Ізраїля було, як морський пісок, тільки останок спасеться», Господь бо негайно і цілковито виконає своє слово на землі. І як прорік Ісає: «Якби Господь сил не лишив нам насіння, ми були б, як Содом, і стали б подібні до Гомори.» Що ж скажемо? Що погани, які не шукали праведности, осягли праведність, і то праведність, що від віри; Ізраїль же, що шукав закону праведности, не досяг закону праведності. Чому? Бо вони спирались не на віру, а неначе на діла. Вони спотикнулись об камінь спотикання, як написано: «Ось я кладу в Сіоні камінь спотикання і скелю падіння. Хто ж вірує в нього, не осоромиться.»

Євангеліє від Матея 11, 2-15

Почувши у в'язниці про діла Христові, Йоан послав його спитати через своїх учнів: «Ти той, що має прийти, чи іншого маємо чекати?» У відповідь на це Ісус сказав їм: «Ідіть і сповістіть Йоана про те, що чуєте й бачите: Сліпі бачать і криві ходять; прокажені очищуються і глухі чують; мертві воскресають і вбогим проповідується Добра Новина. Щасливий, хто через мене не спотикнеться.»

Тоді, як ті відходили, Ісус почав говорити людям про Йоана: «На що ви вийшли подивитися в пустиню? На тростину, що її колише вітер? На що ж вийшли подивитись? На чоловіка, одягненого в одягу м'яку? Та ж ті, що носять м'яку одягу, сидять у царських палацах. Чого ж тоді вийшли? Побачити пророка? Так, кажу вам, і більше, як пророка. Це той, що про

нього написано: Ось я посилаю мого посланця перед тобою, що приготує тобі дорогу перед тобою.

Істинно кажу вам, що між народженими від жінок не було більшого від Йоана Хрестителя; однак найменший у Небеснім Царстві більший від нього. Від часів Йоана Хрестителя і понині Царство Небесне здобувається силою; і ті, що вживають силу, силоміць беруть його. Усі бо пророки й закон пророкували до Йоана. І коли хочете знати – він є Ілля, що має прийти. Хто має вуха, нехай слухає. »

Розважання від Скинїї

Чого ми шукаємо? Це питання – суть сьогodнішнього Євангелія. Як і ми, Іван Хреститель сумнівається, цілком справедливо, спонтанно, часто... *Ти той, що має прийти, чи іншого маємо чекати?* Звідки таке питання? Тому що нам важко прийняти Бога, який відрізняється від наших уявлень. Тому що ми маємо спокусу прагнути Бога, який мав би такі ж почуття й смаки, як і ми, також був би дещо мстивим у своїй «*справедливості*». Ми хочемо Бога на наш образ і подобу. На що я йду подивитися? Що шукаю, коли йду на прощу або на Літургію? Ісус не відповідає на наші питання прямо: так чи ні, – бо Він не хоче відбирати нашу свободу. Людина приймає й погоджується із Богом лише якщо правдиво відчитує знаки, котрі показують сутність Ісуса, ким Він є. Ісус приносить спасіння як матеріальне, так і духовне, адже *вбогим проповідується Добра Новина*.

Оскільки наш Бог не є месником, а любить усім серцем убогих (хворих, грішників, поган), то їм й об'являє себе, показує їм своє справжнє обличчя – обличчя Любові. Малим і простим, чистим серцем Він об'являє свою мудрість. Людське життя є постійним рухом від зрозуміння до ще більших відкриттів сутності світу й смерті. Наше життя, лише закорінившись у Христі, стане Історією Спасіння. Адже Христос, Слово, що стало Тілом, має слова вічного життя. Лише в Ньому ми знайдемо воду, яка завжди втамує спрагу, хліб вічного життя, світло, що просвітить наші слова, сенс нашого життя, правду, яка зробить зрозумілими наші правди, шлях, що визначить мету для наших доріг. Ми покликані до усвідомлення того, що ми – Божі олівці, якими Він пише Свою Історію Любові. Це не Бог є нашим співпрацівником, а навпаки. Ми мусимо навчитися бути сіллю, а не медом землі.

15 червня

Вівторок

Рим 10,11 - 11,2

Мт 11, 16-20

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 10,11 - 11,2

Браття, письмо бо каже: «Кожний, хто вірує в нього, не осоромиться.» Немає бо різниці між юдеєм і між греком; бо той самий Господь усіх, багатий для всіх, хто його призиває; бо «Кожний, хто призове ім'я Господнє, спасеться.» Як же призиватимуть того, в кого не увірували? Як увірують у того, що його не чули? А як почують без проповідника? І як будуть проповідувати, коли не будуть послані? Написано ж: «Які гарні ноги тих, що благовістять добро!»

Та не всі послушали Євангелії. Бо Ісаїя каже: «Господи, хто повірив тому, що ми чули?» Тож віра із слухання, а слухання через слово Христове. Та я питаю: Хіба вони не чули? Та ж - «по всій землі рознісся їхній голос, їхні слова в кінці світу.» І ще кажу: Може не зрозумів Ізраїль? Але ж перший Мойсей мовить: «Я викличу у вас заздрість не народом, збуджу ваш гнів народом нерозумним.» А Ісаїя насмілюється і мовить: «Знайшли мене ті, що мене не шукали. Я об'явився тим, що

про мене не питали.» До Ізраїля ж каже: «Увесь день я простягав свої руки до неслухняного й упертого народу.»

Отож питаю: Чи не відкинув Бог народ свій? Ніколи в світі! Бо і я ізраїльтянин, з роду Авраама, з коліна Веніямина. Бог не відкинув свого народу, що його наперед вибрав. Чи ж ви не знаєте, що Письмо про Іллю говорить, коли він скаржиться до Бога на Ізраїля?

Євангеліє від Матея 11, 16-20

І сказав Господь: «До кого б мені прирівняти рід цей? Він подібний до дитинчат, які сидять на майданах та вигукують до інших, кажучи: Ми вам на сопілці грали, та ви не танцювали; ми жалобної вам співали, та ви не били себе в груди. – Прийшов бо був Йоан, що не їв, не пив, і вони кажуть: Він біса має. Прийшов Син Чоловічий, що їсть і п'є, і вони кажуть: Оцей чоловік ненажера й винопивець, приятель митарів і грішників! І виправдалась мудрість власними ділами.» Тоді Ісус почав докоряти тим містам, у яких відбулося найбільше його чуд, за те, що не покаюлися.»

Розважання від Скинії

Хоча Іван є більш, ніж пророком (пор. Мт 11,9), а Ісус є Месією, *рід цей* відкидає їх, подібно до дітей, які не хочуть бавитися. Вираз *рід цей* означає усіх, хто не здатен слухати, бачити і видавати адекватні судження. Ісус закидає людям *роду цього*, що вони як капризні діти, які хочуть, щоби їм

дали спокій, і не хочуть, щоб їх змушували робити вибір. Вони відвертаються від одного способу дії, але й не діють навпаки. Критикують одну пропозицію, але й зневажають іншу. Це стає випробуванням їхньої нещирості та злої волі.

Радісні пісні, які запрошують до танцю, символізують справу Ісуса, Його близькість і присутність у житті грішників. Плач вказує на Предтечу та його аскетичне життя. Обидва зустрілися з відмовою *роду цього*.

Покоління відмови уникає суворого життя Предтечі, звинувачуючи його в тому, що він біснуватий. Звинувачення Ісуса стосується Його участі в житті митарів і грішників (див. Мт 9,11), бо Він пропонував усім благодать і милосердя. Закид, що Він *ненажера й винопивець*, це звинувачення у неробстві й паразитуванні.

На такий образливий, суворий і принизливий закид Ісус має виправдання – свої діла. Матей говорить про діла премудрості, а сама премудрість – це Христос.

І виправдалась мудрість власними ділами. Премудрість є ознакою Божої дії у створенні світу та в історії. Вона виявляє Божу волю, яка дає себе пізнати через Духа Божого.

Стосунки Ісуса з грішниками, їх прийняття – цей вираз доброї волі Бога, на яку Він спирається у своїх діях – стають згіршенням. Згіршення народжується з того, що Він своєю

поведінкою руйнує мури, які *рід цей* послідовно зводив між собою та іншими, щоб зберегти свої привілеї.

16 червня

Середа

Рим 11, 2-12

Мт 11, 20-26

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 11, 2-12

Браття, Бог не відкинув свого народу, що його наперед вибрав. Чи ж ви не знаєте, що Письмо про Ілля говорить, коли він скаржиться до Бога на Ізраїля? «Господи! Пророків твоїх повбивали і жертovníки твої поруйнували, лишився тільки я один, і шукають душі моєї.» І що ж йому відповідає віще слово Боже? «Зоставив я собі сім тисяч чоловік, що перед Ваалом коліна не схилили.»

Отак і нині є останок, вибраний за благодаттю. Коли ж за благодаттю, то не за діла; інакше благодать не була б благодаттю. Що ж? Чого Ізраїль шукав, того не осягнув, вибрані ж осягнули. А решта затверділи, як написано: «Бог дав їм аж по нинішній день дух приголомшення, очі, щоб не бачили, і вуха, щоб не чули.»

А Давид каже: Нехай їхній стіл сильцем їм буде, пасткою: їм на падіння та на заплату. Нехай їхні очі потемніють, щоб не бачили, а їхній хребет зігнеться назавжди.» Отож питаю: Хіба вони спотикнулися, щоб упасти? Ні, зовсім ні! Але їхне

падіння стало для поган спасінням, щоб викликати їхню заздрість. А коли їхнє падіння це багатство для світу і коли їхній занепад це для поган багатство, то скільки більше повнота їх?

Євангеліє від Матея 11, 20-26

Тоді Ісус почав докоряти тим містам, у яких відбулося найбільше його чуд, за те, що не покалися. «Горе тобі, Хоразине! Горе тобі, Витсаїдо! Бо якби чуда, що в вас відбулися, сталися в Тирі й Сидоні, вони б давно покались у волосяниці та в попелі. Тому кажу вам: Тирові й Сидонові судного дня легше буде, ніж вам. Та й ти, Капернауме, чи піднесешся попід небеса? – Аж до аду зійдеш! Бо якби чуда, які в тебе відбулися, сталися в Содомі, він лишився б аж досі. Тому кажу вам: Землі Содомській легше буде судного дня, ніж тобі.»

Тоді ж Ісус заговорив: «Я прославляю тебе, Отче, Господи неба й землі, що ти затаїв це від мудрих та розумних і що відкрив це немовлятам. Так, Отче: бо так тобі було довподоби.»

Розважання від Скинії

Сьогодні у Слові Божому Ісус докоряє містам, у яких проповідував та зробив багато чудес. *Горе тобі, Хоразине! Горе тобі, Витсаїдо!* Також докоряє Капернаумові, місту, у якому Сам оселився після хрещення, та ще й пророкує йому трагічну долю: *Аж до аду зійдеш!* Натомість запевняє,

що судного дня легше буде Тирові, Сидонові і навіть землі Содомській.

Мешканців Тиру та Сидону ізраїльський народ вважав своїми ворогами та ворогами своєї віри. Про ці міста пророкували старозавітні пророки, провіщаючи їм руїну. Проте Ісус не ігнорував цих міст та їхніх мешканців. Він неодноразово приходив у *околиці тирську та сидонську*. Самі ж мешканці Тиру та Сидону приходили до Ісуса по допомогу. Саме там Господь оздоровив дочку жінки-ханаанянки.

Земля Содомська відома своїми численними гріхами. *Люди ж содомські були злі й грішники великі перед Богом* (Бут 13,13). У цьому місті не знайшлося й десять праведників, заради яких Господь пообіцяв Авраамові не знищувати його.

Чому ж тоді Господь каже, що цим містам буде легше судного дня? Що ж може бути більшим злом за такі явні грішні вчинки, як у мешканців Содому?

Можливо, мешканці цих міст жили у своїх гріхах з покоління в покоління, бо ніхто не відкрив їм правди про гріх. Можливо, вони не знали, що повинен прийти Христос, Спаситель світу. Можливо, вважали, що спастись може тільки вибраний народ, а не вони. Можливо, їхні гріхи були певною втечею чи пошуком.

Гіршим за ці гріхи є нерозкаяність серця, свідоме неприйняття Бога. Мешканці міст, у яких проповідував Ісус, не прийняли Його науки. Вони очікували на Месію, про якого звіщали пророки, але Христос не відповідав їхнім уявленням про Спасителя. Були свідками чудес, які зробив Ісус, але заперечували в цьому Божу дію. Вони вважали себе надто праведними, надто розумними, щоб прийняти науку Христа. Їхні серця не були здатні до покаяння та навернення.

17 червня

Четвер

Рим 11, 13-24

Мт 11, 27-30

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 11, 13-24

Браття, я ж кажу вам, погани, - оскільки я апостол поган, то величатиму моє служіння, - надіючись, що, може, мені якось пощастить розбудити заздрість своїх, споріднених тілом і декого з них спасти. Бо коли їхнє відкинення - примирення для світу, то що буде їхнє прийняття, як не життя з мертвих? І коли первісток святий, то й тіло; і коли святий корінь, то святе й галуззя. Коли ж деякі з галузок відламалися, а ти, будучи дичкою оливною, защеплений був між них і став співучасником кореня та оливкового соку, то не вихваляйся перед галуззям. А коли вихваляєшся, то знай, що не ти носиш корінь, а корінь тебе. Ти скажеш: «Гілля відчахнуто, щоб мене нащепити.» Добре. Вони відламалися за невіру, а ти стоїш завдяки вірі. Тож не несися високо, а бійся! Бо коли Бог не пощадив природного галуззя, то може й тебе не пощадити. Тож май на увазі доброту і суворість Божу: на відпалих суворість, а на тебе доброта Божа, коли перебудеш у доброті; а коли ні, то й ти будеш відтятий. Та й вони, як не зостануться в невірі, будуть прищеплені, бо Бог

має силу їх знову прищепити. Бо коли ти, відтятий від дикої з природи оливки, проти природи був прищеплений до доброї оливки, то скільки більше ти, що за природою будуть зацеплені на власній оливці?

Євангеліє від Матея 11, 27-30

І сказав Господь: «Все передане Мені моїм Отцем, і ніхто не знає Сина, крім Отця, і Отця ніхто не знає, крім Сина, та кому Син схоче відкрити. Прийдіть до мене всі втомлені й обтяжені, і я облегшу вас. Візьміть ярмо моє на себе й навчіться від мене, бо я лагідний і сумирний серцем, тож знайдете полегшу душам вашим. Ярмо бо моє любе й тягар мій легкий.»

Розважання від Скинїї

Наш Бог є Царем неба і землі. Він єдиний достойний прослави. Тільки Йому належить уся слава, сила та влада. Людині не вдається мудро господарювати на землі. Бракує сил екологічно розпоряджатися небесними благами та благодатями. Забуваємо про Бога, про Його всемогутність, про Його неймовірну близькість.

Бог не боїться применшити себе, щоб вміститися в людському тілі. Ба більше, Царю Царів миле все мале, слабе, мізерне й навіть відкинуте. Сьогодні Всевишній приходиться до нас, як матір до немовлят. Немовлята не мовлять. Не мудрагелять з мамою і про маму. Немовлята

чесно плачуть, бо потребують, бо їх болить, бо не можуть собі дати ради.

Ісусе, ми втомлені, бо ми вразливі. Зусібіч тисне на нас світова лапа. Ми втомлені від пошуку справедливості у світі, від повсюдного зла й агресії на землі, від болючих поділів і роздолів між людьми. Господи, захисти. У Тобі полегша душам нашим. Візьми нас на руки, щоб могли відновитися на Твоїх грудях. Твоє ярмо – це Любов до нас. Ми – Твій любий тягар. Любі гантельки Христові.

Дозволь напоєним Христовою кров'ю, як Господнім молоком, спочити в Твоїх ранах. Вдивлятися в Бога, у Його усмішку. Вслухатися в Його слово. Вчуватися у Його дотик, у Його пахощі. Ісусе, Ти єдиний, хто може відкрити нам усю правду про Боже Царство, усю правду про Творця! Ми Твої!

У Царя царів лагідне й сумирне серце. Ісусе, зроби моє серце подібним до Твого. Дай снаги любити людей, не чекаючи взаємності. Дай відваги черпати любов з Твого лона. Дай мудрості вибирати любов, яка не шукає свого, не чваниться, не мститься. Не дозволь бути жебраком любові в світі. Не дай стати рабом людей.

Боже, я лише Твій слуга! Лише Тобі служити хочу! Ти через Святого Духа запрошуєш до співпраці з Тобою... Відкуплені дорогою ціною та спраглі Господа покликані стати ріками Живої Води на землі. Амінь!

18 червня

П'ятниця

Рим 11, 25-36

Мт 12, 1-8

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 11, 25-36

Не хочу бо, брати, щоб ви не відали цієї тайни - щоб не були самі в собі велемудрі, - що засліплення спало частинно на Ізраїля, поки не ввійдуть погани повнотою; і так увесь Ізраїль спасеться, як написано: «Прийде з Сіону Визволитель, відверне від Якова безбожність. Такий буде завіт мій з ними, як відпущу гріхи їхні.» З огляду на Євангелію, вони через вас вороги; а з огляду на вибір Божий, вони улюблені заради батьків, бо дари Божі і покликання незмінні.

Як ви колись були неслухняні Богові, а тепер помилувані через їхній непослух, так і вони тепер, через милосердя, якого ви зазнали, стали неслухняні, щоб і вони тепер зазнали милосердя. Бо Бог замкнув усіх у непослух, щоб усіх помилувати. О глибино багатства, мудрости і знання Божого! Які незбагненні його постанови і недослідимі його дороги! Хто бо коли зрозумів думку Господню? Хто був його дорадником? Або хто дав йому наперед, щоб воно знову

було йому віддане? Все бо від нього, через нього і для нього. Йому слава навіки. Амінь.

Євангеліє від Матея 12, 1-8

Того часу Ісус проходив ланами в суботу. Учні ж його, зголоднілі, заходилися рвати колосся і їсти. Побачили це фарисеї і кажуть до нього: «Он твої учні роблять те, чого не можна робити в суботу.»

Він відповів їм: «Хіба ви не читали, що зробив Давид, як зголоднів був він і ті, що були з ним? Як ото він увійшов у дім Божий і спожив хліби покладання, яких, за винятком самих священиків, не можна було їсти ні йому, ні тим, що з ним були, Або хіба ви не читали в законі, як священики в суботу порушують у храмі суботу й провини не мають? Я ж: кажу вам, що тут більше, ніж храм. Якби ви зрозуміли, що значить: Я милосердя хочу, а не жертви, – ви б безвинних не осудили. Бо Син Чоловічий – Господь і суботи.»

Розважання від Скинїї

Людина для Бога є найбільшою цінністю. Цю цінність не потрібно заслуговувати. Її не можна забрати чи знищити.

Ісус не порушував заповіді. Але коли учні Його зголодніли, то не забороняв їм зривати колосся. Звичайно, Ісус шанував суботу, але втамувати голод людей було для Нього важливішим за приписи щодо роботи в суботу. Ісус дбає не тільки про душу людини, але і про тіло. Інакше Він

би не зціляв усіх хворих, які приходили до нього, не помножував би хліб та рибу.

Фарисеї оскаржують учнів перед Ісусом. Бачать голодних, які їдять сирі колоски, і не діляться з ними хлібом, а критикують. Не бачать потребу іншого, а шукають його провину.

Ісус не заперечує правил і традицій, тільки хоче розставити все на свої місця. Він показує, що є важливішим, а що другорядним. Нагодувати голодного, напоїти спраглого, допомогти тому, хто потрапив в біду – важливіше за традиції і правила. Потішити засмученого, вислухати схвильованого, підбадьорити несміливого, заспокоїти переляканого, сказати добре слово і посміхнутися ближньому важливіше за жертви.

Я милосердя хочу, а не жертви, – каже Ісус сьогодні до мене. І Він є прикладом милосердя. Ісус пробачає гріхи, за які я розкаююсь. І я хочу пробачати ближньому його провину щодо мене. Ісус промовляє правду, навчає Слова Божого. І мої слова мають підтримувати, а не пригноблювати. Ісус зціляє людей. І я хочу допомагати потребуючим, полегшувати їхні страждання.

Не можливо любити Бога, якого не бачиш, без того, щоб любити людей, які навколо. Бо Господь любить усіх, для нього важлива кожна людина. Як можна оцінювати чи судити того, хто важливий для Бога? Диявол – той, хто осуджує і оскаржує Божих дітей постійно. Він – наш ворог.

Як можна повчати людину, яка не вміє поводитися в храмі, і не помічати тої радості, яку мають ангели на небі від того, що ця людина прийшла до храму, шукає Бога?

Як можна вказувати людині на її гріх, перед тим не засвідчивши, як Бог любить її, хоче прийняти, пробачити і поблагословити?

Ісус – Господь суботи, Господь мій і всього, що створене.

19 червня

Субота

Рим 6, 11-17

Мт 8, 14-23

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 6, 11-17

Браття, так само й ви вважайте себе за мертвих для гріха, а за живих для Бога, в Христі Ісусі. Нехай, отже, не панує гріх у смертнім вашім тілі, щоб вам коритися його пожадливістям, і не видавайте членів ваших гріхові за знаряддя неправедности, але віддайте себе Богові, як оживилих із мертвих, а члени ваші, як зброю праведности. Бо гріх не буде більш над вами панувати: ви бо не під законом, а під ласкою. Що ж? Чи будемо грішити, бо ми не під законом, а під ласкою? Зовсім ні! Хіба не знаєте, що ви слуги того, кому віддаєте себе за слуг на послух, кого слухаєтеся: чи то гріха - на смерть, чи то послуху - на праведність? Але дяка Богові, що ви, будши колись слугами гріха, з усього серця послухалися тієї науки, якій ви піддалися.

Євангеліє від Матея 8, 14-23

А як Ісус прийшов до Петра в хату, то побачив його тещу, що лежала в гарячці. Він доторкнувсь до її руки, і полишила

її гарячка; а вона встала й usługувала йому. І як настав вечір, принесли до нього багато біснுவатих, і він словом вигнав духів і зцілив усіх недужих, щоб збулося сказане пророком Ісаєю: «Він узяв наші недуги й поніс наші хвороби.»

Побачивши силу народу навколо себе, Ісус звелів відплисти на другий бік. І приступивши один книжник, сказав до нього: «Учителю, куди б ти не пішов, я піду за тобою.» А Ісус каже до нього: «Лисиці мають нори й птиці небесні – гнізда, а Син Чоловічий не має де голову прихилити.»

Другий з учнів сказав до нього: «Господи, дозвожь мені піти спершу поховати батька мого.» Ісус же сказав до нього: «Іди за мною, і зостав мертвим ховати своїх померлих.» Як він увійшов до човна, слідом за ним увійшли його учні.

Розважання від Скинїї

Учителю, куди б ти не пішов, я піду за тобою. Завданням кожного християнина є йти за Ісусом Христом. Завжди, витривало, щодня учень має смиренно ставати на молитву й просити Ісуса, щоб Він проявив Себе, надихнув на нові шляхи та форми. Щоб обновив і дав життя нашому покликанню. Учень має смиренно вклонитися перед Святим Духом і просити, щоб Він підказував, яким сьогодні буде шлях для виконання нашої місії спасіння, що впливає з нашого покликання.

Форми мають змінюватися, і добре, що вони змінюються. Але треба знаходити слухні форми, які відповідають часу сучасної людини. Проте хто має нам підказувати ці форми? Точно не наше серце, наша воля чи наші бажання. Це завдання належить виключно до Ісуса Христа та до Святого Духа. Лише вони двоє інтерпретують і знають волю Отця та його відвічної Премудрості. Молитовне сопричастя з Христом та Святим Духом є стежкою, на якій ми відкриємо та опануємо необхідні знання про форму нашого покликання, актуальну та відповідну до нашого часу. До кожного етапу нашого життя.

Сьогодні Ісус дає дві форми, які існували споконвіку й ніколи не зміняться. Хто віддасть себе Ісусові задля місії спасіння, має забути про тіло та його потреби. Про тіло подбає Отець. Його Провидіння займеться всім необхідним. Це воно буде його доглядати, годувати, давати все, що потрібно для виконання місії спасіння. А ось і наступне правило. Хто віддає себе Господу, не може вже належати власним почуттям і бажанням, навіть слухним та святим. Почуття та бажання мають бути передані Христу. Це Він подбає про них. Він їх заспокоїть. Ми будемо заспокоювати Божі почуття й бажання спасіння, а Він заспокоїть наші людські почуття і бажання. Щоб ми не знехтували нічим, що могли б зробити для інших. Просімо в Господа дару повністю віддати себе Отцю, щоб виконати наше покликання, у чому й полягає наше справжнє щастя.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com